

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 11C/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115208990
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jeannette Hajdinová
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2016:1115208990.1

Uznesenie

Okresný súd Bratislava I v právnej veci navrhovateľa: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00151700, so sídlom v Bratislave, Dostojevského rad 4, proti odporcovi: R. O. N., W. XX.XX.XXXX, Š. I. U. F. E. L. Í., na Ú. L. C. W. F. U. F., J. XX, U. L.E. na W. Y. U. A., A. I. E. W., L. M. Okresného L. Bratislava K., o zaplatenie 41,82 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd zrušuje platobný rozkaz č.k. 11C/78/2015-13 zo dňa 28.8.2015.

Súd konanie zastavuje.

Odporcovi náhradu trov konania nepriзнаva.

Súd vracia navrhovateľovi súdny poplatok v sume 16,50 € prostredníctvom prevádzkovateľa systému Slovenská pošta, a.s., po právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 25.3.2015, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 30.3.2015, domáha od odporcu zaplatenia sumy 41,82 € s príslušenstvom titulom neuhradenia poistného.

Súd vo veci vydal platobný rozkaz č.k. 11C/78/2015-13 zo dňa 28.8.2015, ktorým odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu sumu 41,82 € s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 41,82 € od 1.3.2013 do zaplatenia, nahradiť trovy konania vo výške 16,50 €, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde. Keďže odporcovi sa nepodarilo doručiť platobný rozkaz do vlastných rúk a náhradné doručenie je vylúčené, súd zrušil platobný rozkaz podľa § 173 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len OSP) vo výroku tohto rozhodnutia.

Z hlásenia pošty Bratislava 1 na nedoručenej zásielke súd zistil, že odporca nepreberá zásielky, ktoré mu súd adresuje na adresu pobytu na území Slovenskej republiky uvedenú v návrhu na začatie konania, a vracajú sa súdu nedoručené s poznámkou pošty "adresát je neznámy". Súd preto preveril pobyt odporcu v Registri obyvateľov SR, Sociálnej poisťovni, v registri ZVJS a na Úrade hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru. Súd na základe výsledkov uvedených dopytov zistil, že odporca mal hlásený pobyt na území Slovenskej republiky od 28.2.1995 do 22.9.1999; pobyt na území Slovenskej republiky ukončil ku dňu 22.9.1999 a odvtedy sa zdržiava v zahraničí na bližšie nezistenej adrese. Súd nezistil, žeby sa odporca nachádzal vo väzbe alebo vo výkone trestu odňatia slobody.

Na základe uvedených skutočností súd uznesením č.k. 11C/8/2014-15 zo dňa 13.2.2014 ustanovil odporcovi opatrovníka.

Opatrovník odporcu sa k návrhu na začatie konania nevyjadril.

Súd dňa 18.3.2016 vyzval navrhovateľa, aby sa vyjadril, s kým uzatvoril poisťnú zmluvu č. 8012537463 zo dňa 30.1.2004 (v čase, keď sa odporca podľa informácie Úradu hraničnej a cudzineckej polície Prezídia Policajného zboru už na území Slovenskej republiky nezdržoval), aby zaslal kópiu dokladu odporcu, ak ho má k dispozícii, a aby oznámil súčasnú adresu pobytu odporcu.

Navrhovateľ reagoval podaním zo dňa 30.3.2016, doručeným Okresnému súdu Bratislava I dňa 4.4.2016, ktorým zobral návrh na začatie konania v celom rozsahu späť. Navrhol, aby súd konanie zastavil, žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal a aby mu vrátil súdny poplatok krátený o 6,70 €.

Súd skúmal svoju právomoc prv, než začal konať vo veci samej, keďže odporca je štátnym príslušníkom Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska (členskom štáte Európskej únie) a je žalovaný na území Slovenskej republiky (tiež členskom štáte Európskej únie).

Podľa § 103 OSP kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 OSP ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Medzi neodstrániteľné nedostatky podmienok konania patrí aj nedostatok právomoci súdu vo veci konať. V prípade konania s medzinárodným prvkom, je to nedostatok právomoci slovenského súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Odporca je štátnym občanom Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska (členskom štáte Európskej únie) a mal na území Slovenskej republiky povolený dlhodobý pobyt v období od 28.2.1995 do 22.9.1999. Odvtedy sa odporca nachádza v zahraničí na nezistenej adrese; v čase podania návrhu na začatie konania na súd dňa 30.3.2015 odporca nemal na území Slovenskej republiky dlhodobý, krátkodobý, ani obvyklý pobyt.

Súd pri určení právomoci vychádzal z nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22.12.2000 o právomoci a uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (ďalej aj len nariadenie Brusel I), podľa ktorého čl. 12 ods. 1 bez vplyvu na ustanovenie článku 11 ods. 3 môže poisťiteľ začať konanie len na súdoch členského štátu, v ktorom má žalovaný bydlisko bez ohľadu na to, či je tento poisťníkom, poisteným alebo oprávneným z poistenia. Poisťiteľom je subjekt, ktorý poskytuje poisťné plnenia na základe poisťnej zmluvy inej právnickej osobe alebo fyzickej osobe, v tomto prípade ide o navrhovateľa. Navrhovateľ môže žalovať poisteného len na súdoch členského štátu, v ktorom má poistený bydlisko. Odporca (poistený) nemal v čase podania návrhu na súd dlhodobý, krátkodobý, ani obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky (dlhodobý pobyt na území Slovenskej republiky ukončil dňa 22.9.1999 a navrhovateľ v konaní nepreukázal opak), preto Okresný súd Bratislava I dospel k záveru, že súd v Slovenskej republike nemá právomoc konať a rozhodnúť vo veci podľa čl. 12 ods. 1 nariadenia Brusel I.

Nedostatok právomoci slovenského súdu vo veci konať a rozhodnúť je neodstrániteľným nedostatkom podmienky konania, ktorá mu bráni pokračovať v konaní. Súd z dôvodu existencie uvedenej prekážky, ktorá existovala už v čase podania návrhu na súd dňa 30.3.2015, už neprihliadal na späťvzatie návrhu na začatie konania, a konanie zastavil podľa § 104 ods. 1 OSP; na území Slovenskej republiky neexistuje orgán, ktorému by bolo možné vec postúpiť.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP, podľa ktorého ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť trovy konania.

Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil. Pri zastavení konania je potom pre vyriešenie otázky náhrady trov konania kľúčové zistenie, či niektorý z účastníkov konania (a pokiaľ áno, ktorý z nich) z procesného hľadiska zavinil zastavenie konania. Kritérium procesného zavinenia treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo navrhovateľ v konaní požadoval, resp. akého výsledku sa domáhal, a skutočnosťou, pre ktorú bolo konanie zastavené. To

znamená, že použitý termín "zavinenie" nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorom príčinou je správanie účastníka konania (teda aj prejav vôle spočívajúci v späťvzátí návrhu na začatie konania) a následkom je zastavenie konania (napríklad nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 454/2010 zo dňa 7.6.2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Sžo 225/2010 zo dňa 25.10.2010, sp. zn. 2 Sžf 2/2011 zo dňa 16.3.2011).

Vychádzajúc z uvedených skutočností pri zastavení konania môže všeobecný súd rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a žiadnemu z účastníkov nepriznať právo na náhradu trov konania až potom, čo zistí, že neexistujú okolnosti vyplývajúce z § 146 ods. 2 OSP, ktoré umožňujú aj pri zastavení konania priznať niektorému z účastníkov náhradu trov konania z dôvodu zavinenia druhého účastníka na zastavení konania.

Navrhovateľ podal návrh na začatie konania na súd Slovenskej republiky, ktorý však nemá právomoc vo veci konať a rozhodnúť. Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania a bol by povinný nahradiť odporcovi trovy konania podľa § 146 ods. 2 prvá veta OSP. Odporca však náhradu trov konania nežiadal, preto mu ju súd nepriznal.

Súd rozhodol o vrátení súdneho poplatku podľa § 11 ods. 1, ods. 6 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 71/1992 Zb.).

Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. poplatok sa vráti, ak ho zaplatil ten, kto nebol povinný platiť alebo kto ho zaplatil na základe nesprávneho rozhodnutia súdu. Poplatok sa taktiež vráti, ak súd konanie zastaví pre nedostatok právomoci. Poplatok za uplatnenie námietky zaujatosti sa vráti, ak bola námietka zaujatosti uplatnená odôvodnene; ak poplatok v takomto prípade ešte nebol zaplatený, súd uznesenie o uložení povinnosti zaplatiť poplatok zruší. O vrátení poplatku rozhodne i bez návrhu súd, ktorý bezdôvodne zaplatený poplatok prevzal.

Podľa § 11 ods. 6 citovaného zákona, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Navrhovateľ zaplatil súdny poplatok za návrh v sume 16,50 € na základe výzvy súdu č.k. 11C/78/2015-10 zo dňa 3.6.2015. Keďže konanie bolo zastavené z dôvodu nedostatku právomoci súdu Slovenskej republiky vo veci konať a rozhodnúť, súd vrátil navrhovateľovi súdny poplatok v sume 16,50 € nekrátený postupom podľa § 11 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov.